

Висновки. Таким чином, проведене дослідження дозволило розробити програмно-методичний комплекс корекційно-виховної роботи з розвитку мислення дітей з інтелектуальними порушеннями засобами фізичного виховання; надано практичні рекомендації батькам та вихователям щодо застосування фізичного виховання, як засобу корекції розвитку зазначеної категорії дітей.

Використані джерела та література

1. Бобренко І. Технологія фізичного виховання дітей дошкільного віку з помірною розумовою відсталістю. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/32310132.pdf>. (дата звернення: 05.04.2021).
2. Войтюк І. В. Корекція мислення дітей старшого дошкільного віку з інтелектуальними порушеннями засобами нетрадиційної зображувальної діяльності. URL: https://npu.edu.ua/images/file/vidil_aspirant/dicer/%D0%94_26.053.23/Voitiuk.pdf. (дата звернення: 05.04.2021).
3. Гвоздецька С. В. Корекційна спрямованість занять з фізичного виховання старших дошкільників із затримкою психічного розвитку. URL: http://repository.ldufk.edu.ua:8080/bitstream/34606048/10085/1/gvozdetskaaya_s-v. (дата звернення: 05.04.2021).
4. Мамічева О. В. Корекція затримки психічного розвитку засобами фізичного виховання. URL: <http://ddpu.edu.ua:8083/ddpu/bitstream/123456789/98/1/%D0%9C%D0%B0%D0%BC%D1%96%D1%87%D0%B5%D0%B2%D0%B0%20%D0%9E.%20%D0%92.%20%D0%9A%D0%BE%D1%80%D0%B5%D0%BA%D1%86%D1%96%D1%8F%20%D0%B7%D0%B0%D1%82%D1%80%D0%B8%D0%BC%D0%BA%D0%B8%20%D0%BF%D1%81%D0%B8%D1%85%D1%96%D1%87%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D0%BE%20%D1%80%D0%BE%D0%B7%D0%B2%D0%B8%D1%82%D0%BA%D1%83.pdf>. (дата звернення: 05.04.2021).

*Ткаченко Маргарита, студентка III курсу,
освітня програма «Публічне управління та адміністрування»,
ЗВО «Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного»*

Науковий керівник: Вороніна Ю.Є., старший викладач (м. Мелітополь)

РОЛЬ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ПРОЦЕСІ РОЗБУДОВИ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

Актуальність проблеми: Актуальність цієї теми зумовлена необхідністю демократизації суспільства, що може бути відображено в масових громадянських ініціативах, створенні сільських, міських та регіональних громад, які можуть опікуватися місцевими органами влади, та ставати ефективною силою для прийняття важливих політичних рішень.[5] Через нестабільну політичну та економічну ситуацію самосвідомість та громадянська позиція більшості соціальних груп знаходяться на надзвичайно низькому рівні.

Мета дослідження: Метою цієї статті є проведення науково-теоретичних доказів та розробок на основі всебічного аналізу впливу

внутрішніх та зовнішніх факторів на ефективність діяльності громадських об'єднань, Вирішення поточних проблем та розробка інструментів, що впливають на прийняття рішень та забезпечення підтримки діалогу між урядом та громадськими об'єднаннями.

Результати наукової розвідки: Історія показала, що передумовою формування демократичної держави та формування держави є розвиток та формування соціальної системи громадянського суспільства. Демократія досягає розквіту в тих країнах, де закон ефективно захищає право громадян вступати в асоціації в ім'я загальних громадянських цілей і формувати групи, що відбивають їхні загальні думки, цінності й інтереси» [3]. Алексис де Токвіль, французький соціолог, у творі "Демократія в Америці" стверджує, що "саме в громаді полягає сила свободи народу. Громадські інститути відіграють для становлення незалежності саме ту роль, що й початкові школи для науки; ...учать народ використовувати свободу, насолоджуватися її мирним характером. Без громадянських інститутів нація може сформувати вільний простір, однак справжнього духу свободи вона так і не набуде" [2, с. 64].

В історії людства було багато спроб (теорія і практика) знайти найбільш відповідний соціальний спосіб життя. У такому стані потреби та інтереси громадян можуть бути повністю реалізовані. У реальному житті існували різні спільноти - общини, громада, товариства, ордени, братства. [4] Вони в основному базувалися на сильній ідеології та мали однакові інтереси та потреби. Однак розмір цих громад невеликий (порівняно з розміром держави), але вони є дуже стабільними утвореннями. Тому фундамент більш-менш стабільної спільноти вимагає існування спільних інтересів, цінностей, цілей, ідеологій та способів мислення. У країні існує велика кількість громад, що мають власну цінність, але важко знайти спільну мову, тому виникають проблеми зі зв'язками з громадськістю, і країна змушена приймати закони для підтримки єдності. Громадянське суспільство також намагається збалансувати біполярні інтереси, які часто є у його членів, але для цього, в свою чергу, потрібні знання в різних галузях (тобто для побудови громадянського суспільства необхідний комплексний підхід). Тут велике значення має знання історичних традицій, норм, звичаїв того чи іншого народу, оскільки вони є істотним фактором єдності громадян, і саме життя суспільства підтримується "...чинниками соціального життя - звичаями, мораллю і релігією" [1, с. 249].

Широкий спектр недержавних громадських організацій і рухів є необхідними умовами демократії. Демократія є одним із загальноновизнаних і найбільш універсальних стандартів. Це здатність громадян по-справжньому брати участь в управлінні у вирішенні державних та громадських справ. Якщо суспільство буде позбавлене таких можливостей, воно не буде демократичним. Тільки створивши сприятливі умови для розкриття творчого потенціалу громадян та подолання їх соціальної інерції, суспільство може досягти саморозвитку за участю людей у процесі демократизації. Одним з

елементів, що складають основу громадської діяльності, є прагнення групи людей задовольнити свої спільні інтереси. Тут група є генератором соціальної та політичної діяльності. Окрім поняття громадської організації, існує також поняття "група за інтересами", яке було введено А. Бентлі в науковий обіг. Дослідники називають їх цільовими організаціями, організованими групами людей, що мають конкретні вимоги до політичної влади. На його думку суспільство представляло собою сукупність різних груп інтересів, де кількість груп обмежується лише показником - інтересами, заради яких вони створені і діють [1, с. 38].

Об'єднання громадян створені для задоволення та захисту правового суспільства, економіки, творчості, віку, національної культури, спорту та інших спільних інтересів своїх членів. Групи громадян мають різні цілі, завдання, рівні повноважень та сферу діяльності, але їх соціально-політичні цілі головним чином допомагають людям вирішувати проблеми у повсякденному житті, надають широкий спектр можливостей для виявлення соціальних та політичних ініціатив та реалізації функцій самоврядування.

Громадські організації працюють відповідно до демократичних принципів. Це добровільна система членства і є некомерційною. Основними цілями та завданнями їх діяльності є: задовольняти та захищати юридичні соціальні, економічні, творчі, духовні та інші спільні інтереси громадськості; сприяти реалізації громадських ініціатив, повністю підтримуючи професійні та громадянські ініціативи, та залучати найширшу громадськість до створення відкритого громадянського суспільства в Україні; володіти та реалізовувати державні програми, а також співпрацювати з урядом та іншими організаціями для розробки та реалізації; допомагати іншим громадським організаціям формувати та розвивати їх структуру, інформацію та попередню підтримку, надавати різні послуги організації; брати участь у зарубіжних та міжнародних громадських (неурядових), організовані плани проведення міжнародних акцій; організовувати та видавати нові газети та журнали, самостійно здійснювати інші види інформаційних заходів або співпрацювати з іншими організаціями в некомерційних цілях; формування еліти, сприяти розвитку громадянської обізнаності.

Місцеві недержавні організації мають більший успіх, ніж державні, завдяки своїй доступності та близькості до громадян. У процесі співпраці між неурядовими організаціями та органами місцевого самоврядування довіра громадян до влади зростає. Виявлення громадських ініціатив громадян щодо захисту своїх інтересів, а також активна робота місцевих НДО сприяють встановленню діалогу між громадянами та владою.

Якщо ментальність суспільства не зміниться і громадяни не почнуть брати участь у коаліції громадських організацій, тоді розвиток місцевого самоврядування буде загальмовано. Громадські об'єднання можуть стати рушійними силами та носіями позитивних дій.

Висновки: Відсутність громадської ініціативи - одна з причина, яка стримує розвиток українського громадянського суспільства. Причини, через

які громадяни не беруть участі в діяльності громадських організацій, можуть визначатися їх недовірою до політики та сприйняттям громадських організацій як політичної структури, яка нічого не може змінити і існує лише для власних інтересів. Обмежене фінансування та погана матеріальна база громадських структур зумовлені зтяжним виходом з економічної кризи; недостатня освітня робота з громадянами, яка б була спрямована на усвідомлення необхідності її участі в суспільно-політичному житті країни та ін.

Використані джерела та література:

1. Духовність як основа консолідації суспільства. Уряду України. Президенту, законодавчій, виконавчій владі: Аналіт. розробки, пропозиції наук. та практ. працівників / кол. авт.: А. І. Комарова (кер.) та ін.; редкол.: А. І. Комарова та ін. Київ : НДІ «Проблеми людини», 1999. Т. 16. 605 с.
2. Кремень В., Ткаченко В. Україна: шлях до себе. Проблеми суспільної трансформації. Київ, 1998. Р. III, гл. I: Становлення громадянського суспільства. 464 с.
3. Парсонс Т. Система современных обществ / пер. Л. А. Седова. М. : Аспект Пресс, 1998. 266 с.
4. Афанасьєва Л., Олексенко Р. Активні інтеркультурні практики як індикатор взаємодії культурних груп і спільнот поліетнічного міста. *Вісник Львівського університету. Філософсько-політологічні студії*. Львів, 2018. № 18. С. 40–47.
5. Андрукайтене Р., Олексенко Р. Культурне планування «міської екзистенції» як способу самопізнання міських громад та формування їх іміджу. *Формування стратегії міжнародної комунікації особистості учня в онтогенезі: від методики до методології* : міжнар. наук.-практ. конф. Київ, 2018. С. 9–12.

*Трофимець Владислав, студент I курсу,
освітня програма «Інженерія програмного забезпечення»,
ЗВО «Міжнародний науково-технічний університет
імені академіка Юрія Бугая»*

Науковий керівник: Гриб'юк О. О., кандидат педагогічних наук, доцент (м. Київ)

ПРОБЛЕМИ НАКОПИЧЕННЯ, ОПРАЦЮВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ БІОМЕТРИЧНИХ ДАНИХ В КОНТЕКСТІ МОНІТОРИНГУ СИТУАЦІЇ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ КОРОНАВІРУСНОЇ ХВОРОБИ (COVID-19)

Актуальність проблеми: Всі вже чули багато разів про COVID-19, хворобу яка вплинула на світ. Для того, щоб зменшити стрімкість поширення хвороби, зараз вводять різні обмеження одне з яких обов'язкове носіння маски. Відтепер всі державні установи вимагають, щоб присутні носили маски, респіратори та використовували інші засоби захисту в державних установах та публічних місцях. Це все своєю чергою надихнуло дуже багатьох розробників програмного забезпечення на створення автоматичних методів виявлення масок, які теоретично можуть допомагати стримуванню пандемії. Але при практичному застосуванні більшість подібних розробок на